उन्निक् । ऋतं यद्यं जयतीति ऋतजित् । सत्यं यातातव्यं जयतीति सत्यजित् । सेनां शत्रुसैन्यं जयतीति सेनजित् ऋस्व ऋषिः । शोभना सेना यस्य सुषेणः । ऋति समीपे मित्राणि यस्य सः ऋतिमित्रः । दूरे ऋमित्राः शत्रवो यस्य स दूरे-ऽश्रमित्रः प्रकृत्यात्तःपाद्मिति [पा॰ ६.१.११५] संध्यभावः कुलत्तात्सप्तम्या इति [पा॰ ६.३.१.] विभन्न्यत्नोपः । गणयति सर्वमिति गणः ॥ ६३॥

र्रुदर्नाम हताद्वाम ऊ षु णाः मृद्वामः प्रतिमद्वाम् हतन । मितासंश्च संमितासो नोऽग्रय सर्भरसो मरुतो यज्ञेऽग्रस्मिन् ॥ ८४॥

के मरुतो यूयमेते कीदशाः ईदत्तासः इदंदर्शनाः । हतादत्तासः हतद्दर्शनाः । उ सु नः हतत्पद्त्रयं पादपूर्तये । सदत्तासः समानदर्शनाः । प्रतिसदत्तासः प्रत्ये कं समानदर्शनाः । मितासः मिताः प्रमाणतः । संमितासः संगत्य मिताः । सभरसः समानमलंकारादिकं विभ्रति ते सभरसः भरसा श्रादरेण सक् वर्तमाना इति वा ॥ बङ्गवचनमादरार्थम् ॥ ८४ ॥

स्वतंवांश्च प्रधासी चं सांतप्नश्चं गृरुम्धी चं। क्रीडी चं शाकी चेडिंग्यी ॥ द्रथा

गायत्री उन्निग्वा षड्विंशत्यन्तर्वादिकल्पः । श्राग्वाः पञ्च चातुर्मास्यदेवताः । स्वं स्वकीयं तवो वलं यस्य स स्वतवान् स्वाधीनवलयुक्तः । प्रकर्षेण यसित श्रित प्रधासी पुरोडाशभन्नणशीलः । संतपनः सूर्यस्तत्सम्बन्धी सांतपनः । गृह्मिधीऽस्यास्तीति गृह्मिधी गृह्धर्मवान् । क्रीउतीत्येवंशीलः क्रीडो सदा क्रीडनशिलः । शक्कोतीति शाकी शक्तः । उज्जयतीति उज्जेषी उत्कृष्टजयनशीलः । हते महतो यूयमत्र यज्ञे हतनिति पूर्विणान्वयः ॥ हथे ॥

[उग्रश्च भीमश्च धालश्च धुनिश्च । सास्काश्चाभियुग्वा चं विद्याः स्वाही ॥] (52) इन्द्रं दैवीर्विशी म्रुतोऽनुवर्त्मानोऽभवन्ययन्द्रं दैवीर्विशी म्रुतोऽनुवर्त्मानो ऽभवन् ।

र्विममं यर्जमानं दैवीश्व विशेष मानुषीश्वानुवर्तमानो भवनु ॥ ६६॥